

300

років з дня народження

СВІТ СКОВОРОДИ

педагогічний
факультет НПУ
2пн група

Цього року [2022], 3-го грудня, минає 300 років з дня народження великого сина українського народу і визначного християнського філософа Григорія Савича Сковороди

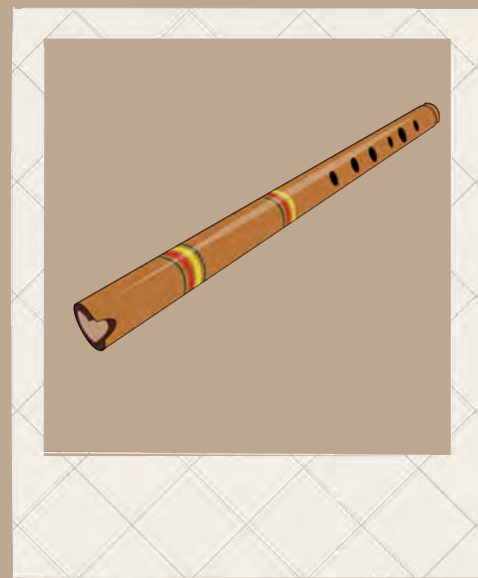

Людина універсальних знань і здібностей, палкий захисник інтересів знедоленого народу, він все своє свідоме життя присвятив пошукам істини, боротьбі проти соціальної нерівності.

Спадщина Сковороди «належить до визначних надбань вітчизняної культури, а його ім'я зайняло помітне місце в ряду видатних діячів минулого, які збагатили філософську думку та художню літературу України. У свідомості сучасників та нащадків Сковорода постає як мандрівний філософ-вільнодумець, вчитель, який був передвісником нової епохи - епохи українського романтизму»

Я не покину Батьківщини. Мені моя
сопілка і вівця дорожчі царського
вінця.

Не вчіть яблуню родити яблука, краще
відженіть од неї свиней... М а йбутні м
ми маримо, а сучасним гордуємо: ми
прагнемо до того, чого немає, і
нехтуємо тим, що є, так ніби минуле
зможе вернутись назад, або напевно
мусить здійснитися сподіване.

ЖИТТЯ ДІЯЧА

(1722-1794)

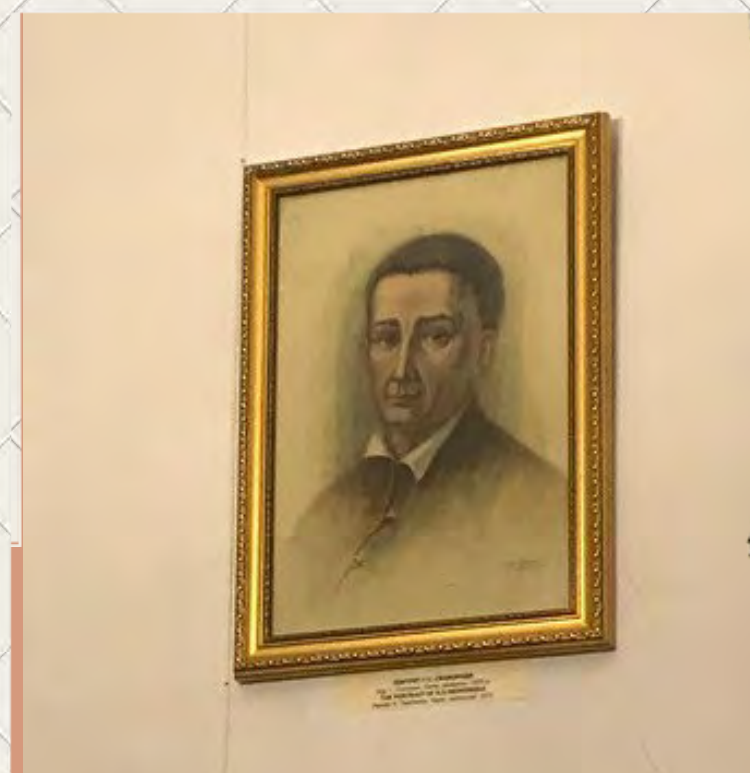
Народився 3 грудня 1722р. у селі Чорнухи на Полтавщині. Навчався у дяка-скрипаля на привілейованому становищі, співав у церкві. Вищу освіту отримав у Києво-Могилянській академії.

ЖИТТЯ ДІЯЧА

Г. Сковорода відстоював рівність між людьми, право кожного, незалежно від соціального становища, на щастя і волю, вважаючи останню найвищим досягненням людини.

У 20 років поїхав до Петербурга, де прославився музично. Повернувшись, їде у 3-річну подорож по світу. Працював у Переяславському колегіумі, потім – домашнім вчителем. Працював професором у Переяславі, в Харкові, приватно перекладав Плутарха, писав свої твори.

Передбачив свою смерть:

«Він пішов у свою кімнатку, перемінив білизну, помолився Богу і, підложивши під голову свої писані праці і сіру свитку, ліг, зложивши навхрест руки. Довго чекали на нього з вечерею. Сковорода не з'явився. Другого дня вранці до чаю теж, до обіду так само. Це здивувало господаря. Він насмілився увійти до Сковороди, щоб розбудити його; однак Сковорода лежав уже холодний закростенілий.»

На своїй могилі Сковорода заповів написати слова, які тепер знають усі:
«Світ ловив мене, та не спіймав».

Це сталося 9 листопада 1794 року в селі Пан-Іванівка (зараз Сковородинівка) Золочевського району Харківської області.

Сарва

*Знаю, що смерть - як коса замашна,
Навіть царя не обійде вона.
Байдуже смерті, мужик то чи цар, -
Все пожере, як солону пожар.
Хто ж бо зневажить страшну її сталь?
Той, в кого совість, як чистий кришталь.*

Григорій Сковорода

ЗНАЙ

**Ми всі згадуємо його як
найвидатнішу постать у
культурному та літературному
житті України XVIII ст.**

мандрівного філософа

Г. Сковорода обрав дорогу
мандрівного філософа і протягом
останніх 25 років побував у
багатьох містах і селах України,
проповідуючи свої ідеї і світогляд.

**Сам Сковорода називав себе
Варсавою
(сином свободи)**

Чи не дивно, що один
у багатстві бідний, а
інший у бідності
багатий?

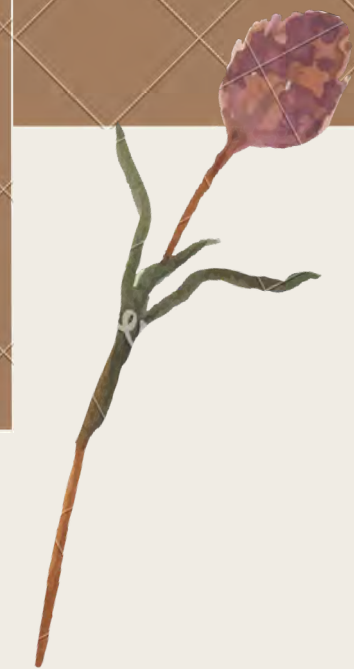
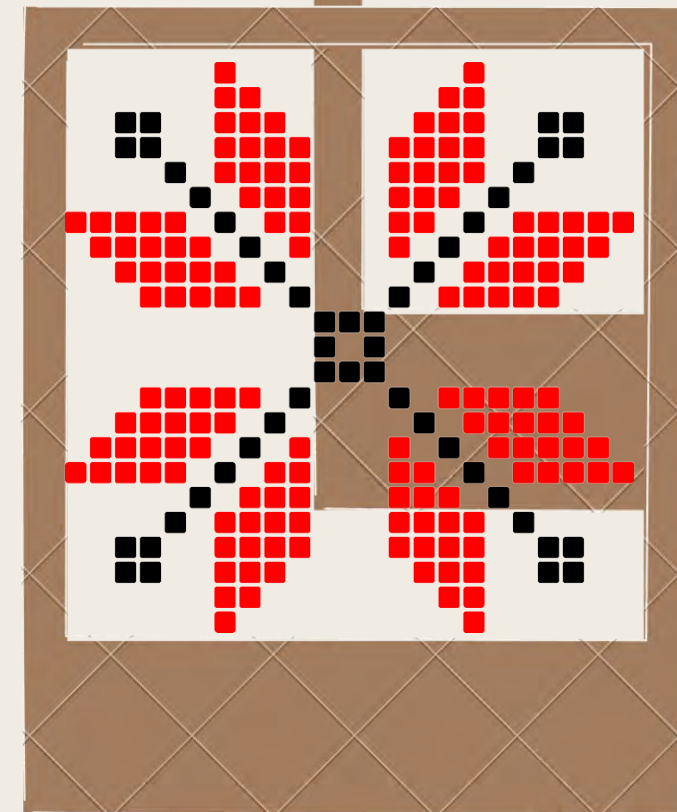
Григорій Сковорода

Для Сковороди не існувало жодних матеріальних цінностей. Тому парадоксальним Микола Томенко назвав те, що портрет Григорія Сковороди зобразили на 500-гривневій купюрі.

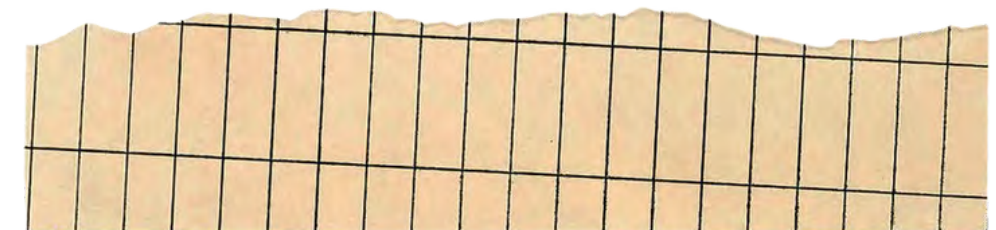
Коли писав Сковорода для свого краю,
то і вживав деколи української мови та
правопису, вживаного в українському
виговорі.

Він любив завжди свою природжену
мову. Дуже любив свій рідний край,
свою любу Україну й коли відлуча вся
за її межі, обов'язково прагнув скоріше
туди повернутися і бажав там померти.

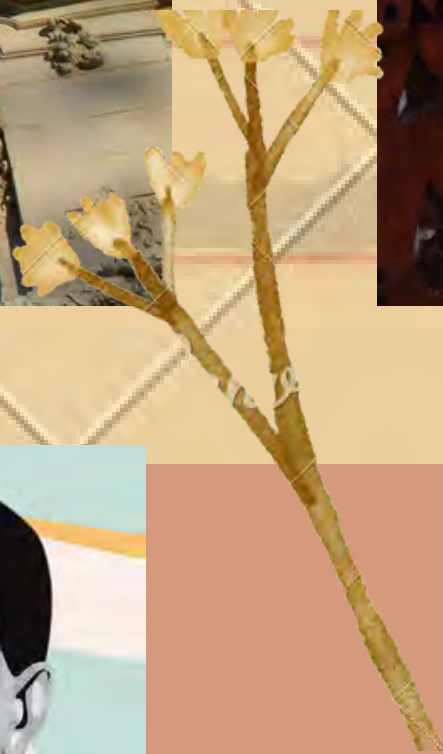

ЖИВОПИС

Пам'ятники, пам'ятні знаки, меморіальні дошки є на території трьох меморіальних музеїв, у містах та місцевостях, де бував Сковорода, на територіях навчальних закладів названих його іменем, — у Києві, Переяславі, полтавській, Черкаській області та інших. Найбільше таких скульптур — у Харкові.

геній українського бароко.

Філософ залишив нам свої крилаті вислови та цитати, які не втрачають своєї актуальності вже понад століття.

- Не за обличчя судіть, а за серце.
- Як ліки не завжди приємні, так і істина буває сувора.
- Ти не можеш віднайти жодного друга, не нашукавши разом з ним і двох-трьох ворогів.

" Не той дурний, хто не знає... але той, хто знати не хоче."

Бути щасливим - це значить пізнати, знайти самого себе.
Григорій Сковорода

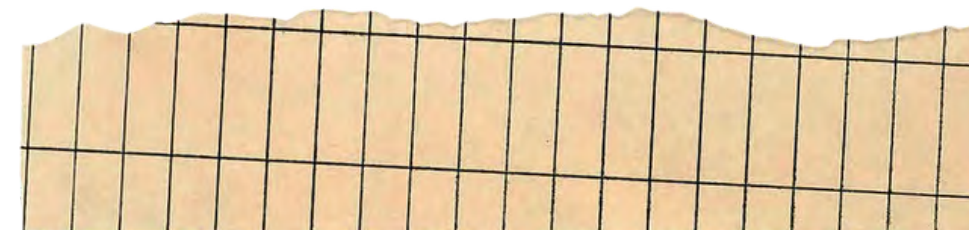
Сама

п е д а г о г і к а

У центр уваги педагога Г.С.Сковорода ставив розумовий розвиток людини, який необхідний для пізнання навколишнього світу і самого себе в ньому. До такого висновку мислитель прийшов на основі власного життя, яке було присвячене пошуку сенсу людського буття.

**Педагогічна
діяльність
Г.Сковороди**

педагогіка

Істинність життя - не у складності, а в "простоті". Через це "ми повинні дякувати Богу, що він створив світ так, що все просте - правда, а все складне - неправда".

Праця – основа суспільного життя. У ній людина найповніше само-реалізується, морально самовдосконалюється. Це важливий шлях до добра, оскільки "чим краще добро, тим більшим трудом обкопалося воно як ровом", а "хто труда не перейде, і до добра той не прийде".

Тож давайте шанувати й осмислювати інтелектуальне надбання Григорія Сковороди, вивчати спадщину філософа як скарбницю національної культури, розвивати і виховувати у сучасників і нащадків історичну пам'ять та ідентичність, залучати широкі мистецькі й громадські кола до популяризації думок видатного українського філософа-митця.

